

Iz knjige
'ALLAHOVA VLAST NA ZEMLJI'
Napisano 1997 - Prevedeno 2003

Borba Protiv Allahovog Zakona

**«Je li to zakonodavstvo Džaaahilijjeta
(ne obrazovanosti) oni traže?»**

Autor:
Šejh Ebu Hamza El-Misri

Prijevod:
Ebu Zerr' El-Banjaluki

Prvo izdanje
- Ensarije Šerijata -

Ko su Tatari?

Slika muslimanskog svijeta godine 656 po Hidžri (1258). Kršćanske horde su bile potučene sa iznenadnom muslimanskom ofanzivom 648 po Hidžri (1250), kada je u Sjevernoj Africi muslimanski hemičar i pronalazač konstruisao prvo vatreno oružije.¹ Oblikovano kao puška, ovo oružije sa jednim metkom spašavalo je Muslimane godinama od pokušaja krvi žednih kršćana da kompletno istrijebe Muslimane.

Nauka je u to vrijeme bila u procvatu. Muslimanski gradovi imali su mnoštvo bolnica i laboratorija, 235 po Hidžri (859) je došla i prošla i veliki učenjak Abul Hasan, Allah mu se smilovo, izumio je teleskop, mnogo ranije prije nego što je Galileo bio i rođen.² Vjernici u Jednog Svetog Boga su već preplovili od Zapadne Afrike i prošli crno prostranstvo (Atlantik) do Zapadne Indije da dostave poruku Islama.³ Raširili smo se istočno, i u ovome periodu, Korea je imala veliku muslimansku populaciju zajedno sa Tibetom i Kinom u Južno-Istočnoj Aziji.⁴

Intelektualno izučavanje i naučno istraživanje bili su dnevni red. Posebno je grad Bagdad pucao na šavovima od islamskih učenjaka, i drugih sa izglednijih evropskih brda koji su došli da pokušaju naučiti kako da se okupaju, kako da čitaju i kako da koriste nulu u matematici. Biologija je bila visoko cijenjena tema a također i botanika. Veliki islamski učenjaci, el-Haafiz ibn Kesir, **Šejh ul-Islam** ibn Tejmijja, **Šejh ul-Islam** ibn Redžeb el-Hanbali, **Šejh ul-Islam** ibn Hadžer el'Asqalaani, el-'Allama ibn Daqiq el'Eid, **Šejh ul-Islam** imaam en-Newewi, el-'Allama ibn Kajjim i el-'Allama Muhammed 'Usmaan ez-Zehebi, Allah im se svima smilovo, živjeli su približno u ovome vremenskom periodu. Naočale su već

¹ Pogledajte 1987 **Ginisoa Knjiga Svjetskih Rekorda**

² Pogledajte **Borba unutar Islama** od Refika Zekerije u prilogu.

³ Pogledajte **Otkriće Amerike** od Zvi Dor-a u prilogu.

⁴ Pogledajte **Istoriju Arapa** od Filipa el-Khoura-a Hitti u prilogu, a isto tako i **er-Rihlu** od ibn Battute

postojale 300 godina. Židovi izdvojeni za masovno uništenje od Kršćana živjeli su u Iraku i poslovali tamo a i u Španiji, ono što bi židovski učenjaci kasnije zvali “Jevrejsko Zlatno Vrijeme.” Ali nije bilo suđeno da potraje.

U toj kobnoj godini, crni oblak došao je iz Centralne Azije. Ljudi u krznoj odjeći i uzdignuti na konjima i kamilama kretali su se hitro, a njihov cilj je bila pljačka i razaranje. Mete su izabrane, blago se tražilo i žene su tražene da bi se silovale. Bagdad je postao grad ove drame. Tatari su ušli u Bagdad i započeli kampanju spaljivanja knjiga, masovnog ubijanja učenjaka, u dodtaku na ubistvo Halife Mu'tesima i njegove porodice. Šitska sekta je znala za njihov dolazak i sklopila je ugovor sa njima. Ako ih Tatari poštede, oni će pristati na primirje nakon što se plijen podjeli.

Grad Bagdad je doživio nevjerovatan užas, kako su Kur'ani i knjige hadisa bile spaljene na kamarama i tijela su bila zakopana u masovnim grobnicama. Labratorije više nisu bile mjesta za provođenje vremena. Sada su se ljudi krili. Džamije više nisu bila sigurna mjesta, jer su većina objekata u ovo vrijeme postali borbeni bunker. Gerilsko ratovanje i ulični terorizam postali su uobičajena zbivanja.

Allahov zakon nije više bio u službi da zaštiti interese Muslimana i svijeta. Muslimanske žene pale su u ruke zlikovaca, i zaplijenjene su kao i blago i korištene kao bludnice. Ono što je uslijedilo bio je period velikog mraka i tlačenja. Ovo su bili dani u kojima Muslimani nisu imali halifu da vodi njihove poslove. Raskomadani smo na komadiće i grupice. Ovo pustošenje nije bilo izdržljivo za neke koji su umirali radi slomljenog srca. Jedina vlast dolazila je od razbojničke bande iz Centralne Azije koja u početku nije imala nikakve vjere, nikakvog vjerovanja per se i nikakve poruke da

dostavi svijetu. Ovi ljudi su bili poznati po tome da samo lutaju od mjesta do mjesta. I jednom kada ostanu bez izvora prihoda, oni bi onda pljačkali druge civilizacije, trošeći njihova prirodna bogatstva sve dok ona ne bi bila iscrpljena ostavljajući na kraju ljude u teškoj situaciji bez ikakve pomoći.

Biblioteke su srušene sa zemljom, jer oni nisu bili zainteresovani za čitanje i obrazovanje, a učenjaci su ubijeni, jer ljudi nisu željeli da čuju mudrost.

Vi se možete upitati zašto mi prenosimo ovu odvratnu tragediju iz muslimanske istorije, od koje se civilizacija u Iraku nikada nije potpuno oporavila. Mi prenosimo ovu priču zato što je ovo bilo jedino vrijeme u istoriji kada su Muslimani bili bez halife i Allahovo zakon nije bio primjenjen. Ustvari, nema drugog vremena u kojem su se desile ovakve stvari. Sada je to vrijeme. Svaki put kada Muslimani danas hoće da govore o trenutnom stanju stvari, jedina tačka u istoriji sa kojom to možemo uporediti jeste u vrijeme Tatara. Zašto? Ovi ljudi su došli, napali i ponizili Muslimane, raskomadali muslimanski svijet na komade i onda zavladaše ljudima sa njihovim propisanim zakonom. Na kraju svega ovoga, ovi ljudi uzeli su neke zakone i ideje iz Islama, i pomiješali ih sa njihovim idejama i nazvali se Muslimanima i njihove zakone islamskim u sklopu Allahovog zakona.

Današnje stanje je jedini primjer koji mi možemo uporediti s time. Bilo kako, postoji značajna razlika. Za vrijeme Tatara bilo je potrebno samo nekoliko godina da se povrati hilafet. Danas je prošlo 75 godina i mi skoro da smo postali rahatni bez muslimanskog vođe za sve nas. Za vrijeme Tatara mnogi učenjaci bili su ubijeni i bojali su se reći istinu. Ali Šejh ibn Tejmijja, a također i njegovi studenti ibn Kesir, Muhammed 'Usmaan ez-Zehebi i ibn Kajjim, Allah im se svima smilovo, nisu se plašili da kažu istinu, stavljajući čak i njihove živote u opasnost.

Situacija koja je bila ispred njih je pažljivo sagledana i proučena. Fetwe su pripremljene da poduče Muslimane kako da se obračunaju i povrate od ovog užasnog neuspjeha. U knjigama ovoga časnog čovjeka, tomovi djela su ostavljeni kao oporuka za rad koji su oni uradili u tim mračnim vremenima, i kao propisana knjiga za dan ako bi se ove stvari mogle ponovo pojaviti. Ovi događaji opisuju djela Tatara, onih koji vladaju sa drugim umjesto Allahovim zakonom. Neki od njih su klanjali, postili, bili na hadždžu i slično tome, ali presuda je ipak ostala ista. Svi vjerodostojni učenjaci u vrijeme Tatra klasifikovali su vladajuće Tatare kao kafire upravo radi pitanja Haakimije. Ono što mi želimo od vas čitalaca da uradite jeste da uzmete karakteristike koje su ibn Tejmijja, Allah mu se smilovo, i drugi učenjaci iz njegovog vremena spomenuli o Tatarima, i vidite da li one odgovaraju našim uslovima danas i uslovima naših vladara. A vi sami možete odlučiti i sagledati stvari.

Pogledajte mišljenje učenjaka i odlučite šta mi treba da uradimo zasnovano na njihovim riječima i dokazu koji oni daju. Jer ovo je jedino drugo vrijeme koji mi imamo da usporedimo sa današnjim kada nema Allahovog zakona i halife, i onda je razumno vjerovati da rješenje leži u istim uputama koje su ovi ispravni učenjaci primjenili.

Primjeri Starih i Novih Tatara

Šejh ibn Kesir, Allah mu se smilovo, bilježi: *“Neki ljudi su govorili o tome kako da se bore sa Tatarima jer oni pokazuju Islam i govore o njemu a nisu dali prisegu na vjernost našem imaamu, tako da ih mi možemo klasifikovati kao bughaa (pobunjenike) i boriti se protiv njih. Ovo je radi činjenice da oni nisu nikada bili pod njegovom zakletvom i oni ga nisu poslušali. Odgovor ibn Tejmijje je bio:*

“Ovi Tatari su iz iste klase kao i hawaridži koji su izašli iz Alijeve i Mu'awijine vladavine, i oni su tvrdili da imaju više prava od obojice njih. Oni su također tvrdili da su bliže istini od drugih Muslimana. Oni (Tatari) su krivili Muslimane za njihove grijehe i nemarnost. U međuvremenu, njih treba kriviti za ono što je mnogo gore od onoga za šta su oni krivili druge (tj., oni su vladali sa knjigama Tatara a ne sa Allahovim zakonom). Tako da su se učenjaci i obični ljudi probudili.”

Zatim on (ibn Tejmijja) kaže:

“Ako me vidite među njima (Tatarima), ubijte me, čak i ako vidite da sam stavio Kur'an na moju glavu“ [ova fetwa je izdata u žaru bitke za Šeghab u godini 702 po Hidžri/1303].⁵

Godinama se, sve dok Allahov zakon nije zavladao zemljom, borilo protiv Tatara i drugih odpadnika sve dok nisu predali oružije ili bili ubijeni.

⁵ El-Bidaajah wen-Nihaaja, V. 14, str. 20, Fetwa u vezi Tatara.

Ibn Kesir ovdje spominje kako se ibn Tejmijja, Allah mu se smilovo, pravi selefija, bori da Allahov zakon bude uspostavljen. On bilježi slijedeće:

“Na početku Zul-hidže, godine 704 po Hidžri (1304/5), Šejh ul-Islam ibn Tejmijja poveo je njegove prijatelje u planinu po imenu Džerud, i Kasraweniin i sa njim je bio jedan od časnih ljudi po imenu Zejn ud-Din ibn 'Adnaan. Kada su stigli do ovih ljudi, zatražili su od njih da sa pokaju Allahu i oni su ih natjerali da vladaju prema islamskom zakonu. I onda se on vratio kao pobjednik, Allah mu se smilovo.

“Godine 705 po Hidžri (1306), ibn Tejmijja otišao je u vojsku i u Muharremu, oni su otišli nazad u isto mjesto kao i ranije i Raafidije (Šije) su ubile mnoge ljude. Oni (ibn Tejmijja i braća koja su bila uz njega) ubili su mnoge Rawaafide (Šije) i preuzeli dosta zemlje. I zato što je ibn Tejmijja učestavovao u ovoj bitci, bilo je mnogo dobra koje se desilo ljudima i Šejh je ispoljio mnogo znanja i hrabrosti u ovoj bitci. Srca njegovih neprijatelja, onih koji su bili učeni i učenjaci, bila su ispunjena zlobom i mržnjom, a da i ne spominjem tužbu.”⁶

Radi pokuđenih Tatara, čak hadždžd, jedan od pet stubova islama, bio je učinjen velikim iskušenjem i puno težim nego što je trebao biti. Ljudi koji su iskorištavali njihov položaj i vlast spriječavali su ljude u ovom vremenu od (posjete) Allahove (s.w.t.) kuće. Haafiz ibn Kesir, Allah mu se smilovo, bilježi ovo naše jadno stanje:

“Godine 730 po Hidžri (1330), ehl ul-Beit (potomci Muhammeda s.a.w.s.) imali su običaj da spriječavaju ljude od hadždžda i da plaše ljude. U to vrijeme, Turci su bili ti koji su branili Islam i

⁶ Ibid., V.14, str.29

*Muslimane i čuvali prava ljudi također kao što su žrtvovali i njihovu krv i pare.*⁷

Pogledajmo sada na naše stanje danas. U ovim danima i vremenu, gdje je Allahov zakon i gdje je naš hilafet? Gdje je hilafetski sistem? Današnji Tataři su podigli njihove glave i sjurili se na bezazlene Muslimane ponovo. Zemlje Muslimana su ponovo pale u strane ruke, i naše žene su silovane i iskorištavane da se to ne može povjerovati. Kufr je toliko velik, njegova stvarna veličina i razgranjenost je u potpunosti poznata samo Allahu (s.w.t.). Toliko je velik postao. Poslušajte riječi jednog našeg brata šehida, el-Ustaadh Muhammed Abdus-Selam Feredž, Allah mu se smilovo, koji je platio njegovim životom zato što je govorio o današnjim Tatarima:

*“U vezi vladara ovoga vremena vi ne možete nabrojati vrata kufra iz kojih su oni izašli a koja su izazvala da se oni odmetnu od vjere Islama.”*⁸

Ustaadh je na drugom mjestu izjavio:

*“Današnji vladari muslimanski zemalja su se odmetnuli od Islama. Oni su nabačeni preko kolonijalnih stolova, bilo da su oni kršćanski, komunistički ili cionistički. Ono što oni nose od Islam nije ništa osim imena, čak i ako oni klanjaju, poste ili tvrde da su Muslimani. Jasno je iz ibn Kesirovog tefsira ajeta: **“Je li to presudu Džaaahilijeta (ne obrazovanosti) oni traže?**, da on nije napraavio razliku između onoga koji nije sudi sa onim što je Allah spustio i Tatara. Ustvari, i pored činjenice da su Tataři vladali sa el-Jasikom, koji je sastavljen od raznih vjerkih zakona, jevrejstva, kršćanstva, Islama i drugih. I imao je zakone koje je on (Džingis-*

⁷ Ibid., V.14, str.119

⁸ Brat Feredž je ubijen od zloglasnog egipatskog režima 1982 god. zato što je ustao i govorio istinu. Sve do danas, on je još uvijek poštovan među onima koji vjeruju u istinu i žele da je slijede. On je bivši učitelj iz škole el-Azhar i bio je jako poštovan među nastavnim kadrom univerziteta.

*Kan) propisao iz njegovih vlastitih prohtjeva. Nema sumnje da je ovo manji zločin od zakona koje je postavio Zapad, koji nemaju ništa sa Islamom ili bilo kojim drugim vjerskim zakonima.*⁹

Pa evo nas ponovo ovdje, u istom scenariju koji smo se nadali izbjeći od godine 656 po Hidžri (1258). Imamo ove vladare ispred nas koje su neki islamski učenjaci deklarirali gorim od Tatara, jer tatari su obožavali boga. Ovi vladari ne donose božije, već čisti ateizam i potpune strasti. Ali u slučaju da želite drugo mišljenje, ili vam treba više dokaza od jednog čovjeka, mi ćemo predstaviti još nekoliko primjera o stanju naših vladara.

Braća 'Omer 'Abdur-Rahmaan¹⁰, Needžah Ibrahim¹¹, Isaam ud-Din el-Darbaalah i Asim 'Abdul-Meedžid¹² imala su ovo da kažu na ovu temu o vladarima muslimanski zemalja u ovome vremenu:

“Današnji vladari su dali njihovu podaničku vjernost Istoku i Zapadu, od kojih su obadva kafiri. I sva ljubav je data Židovima i Kršćanima. Mržnja sa čistim neprijateljstvom, ratovanjem i zavjerom i prevarom se koristi protiv Islama i njegovih sljedbenika. I oni su danas ostavili sud Allahove Knjige. Oni su

⁹ Ibid., str. 9 i 11

¹⁰ Ovaj šejh je bio učitelj tefsira na el-Azharu i jako je poštovan čak i dan danas. Jedno od njegovih velikih djela jeste tefsir sure Tewba od 4.000 stranica koji je natjerao njegove neprijatelje u pokornost radi jakog znanja koje je sadržano u njegovim stranicama. On je jedan od nekolicе ovlaštenih modernih Mufessira (učenjaka tefsira) danas. On je trenutno u zatvoru Sjedinjenih Država radi izmišljenih krivica. Neka Allah olakša njegovo oslobađanje pa da mi opet možemo imati koristi od njegovog znanja.

¹¹ Ovaj učenjak je zatvaran više puta. On je bio poznanik Muhammeda 'Abdus-Selama Feredža, a također i mnoge druge iskrene braće koja su se borila za život. Druga dva brata koja su napisala knjigu su također vrlo uspješni na polju islamskog znanja. Svi su članovi zabranjene grupe Džemaat ul-Islamija. Trenutno je lov vještica na članove grupe, i na Istoku i na Zapadu, a također i vojno krilo, Džemaat ul-Džihaad, protjerano je u planine Afganistana. Ovo se desilo kada su neki ljudi iz rukovodstva započeli da pregovaraju sa vladom. Ovo je odvelo u još veću korupciju i veliko zlo. Članovi grupe nastavili su borbeni stil, bez ovih vodećih članova koji su ostavili sablju. Šejh 'Omer 'Abdur-Rahmaan, vođa grupe, odgovorio je iz zatvora da on ovo ne podržava, niti da je to od njegove da'we ili da'we Islama.

¹² Ovi učenjaci napisali su ovu knjigu u zatvoru pod tiranijom egipatskog režima. Šta je bio razlog da su oni doživjeli ovo užasno mučenje? To nije bilo ni radi kojeg drugog razloga već radi pozivanja na Allahov zakon i oživljavanja izraza Tewhid el-Haakimijjah. Knjiga je originalno napisana 1984 u zajedničkoj ćeliji i došla je kao udar munje u lice zlih vladara.

zamjenili Božanski Objavljeni Zakon i na kraju svega toga, oni tvrde da su oni Muslimani. Oni također imaju njihove zle učenjake koji rade za njih, daju im titule "hilafa" i el-Haakim bi amr illah (Onaj koji sudi po Allahovom naređenju).

Omladini je naređeno da dadne podaničku vjernost vladarima, i da bude zadovoljna sa njihovim kufrom, i da sudi po njihovom legalizovanju nove vjere sekularizma između stvorenja. Oni su to obznanili kao vijest i raširili okolo i ubacili u mozgove djece. Poziv ove nove vjere jeste da je mesdžid za Allaha a legalizovanje za vladare.¹³

Braća nastavljaju na drugom mjestu:

"I mi nismo zadovoljni sa drugim osim sa Allahom kao Sudijom i Zakonodavcem, kao što nismo zadovoljni sa drugim osim sa Allahom kao Gospodarom. Otuda onaj ko stvara, On ima dominaciju, i onaj ko je Malik (Kralj), On sudi, zabranjuje, naređuje, zapovjeda, legalizuje i On je Najmudriji, Sveznajući u svim stvarima.

Stoga svako ko legalizuje pored Allaha i zamjenjuje Šerijat Svemogućeg Allaha sa drugim zakonodavstvom, onda se on već usprotivio Svemogućem Allahu i Njegovom zakonodavstvu. On je sebe učinio drugom Allahu, i suparnikom, i on je izašao iz okvira Islama. Njihovo napuštanje je obaveza i oni su današnji vladari koji su se odmetnuli."

¹³ El-Mithaaq el-Islami el'Amali, str.22. Ovo djelo je također poznato na engleskom kao **In Pursuit of Allah's Pleasure.**

Jučerašnji i Sutrašnji El-Jaasik

Kada su Tatari zavladaali muslimanskim svijetom te žalosne godine, umjesto da uklone sve od Islama, Allah, s.w.t., učinio je da oni zadrže neke stvari. Ezan se još uvijek moga čuti iz džamije i neki od islamskih zakona su zadržani. Bilo kako, ovo nije prihvatljivo kod Allaha, s.w.t., da samo komadići i djelići Njegovog zakona budu primjenjeni. Tatari su u dodatku na posuđivanje islamskih zakona također posudili od Jevrejstva, Kršanstva i čak su imali zakone sačinjene od njihovog kralja Džingis-Kana, vođe osvajačke vojske Bagdada. Svi ovi zakoni su onda sastavljeni u jedan propisani zakon, u knjizi nazvanoj el-Jaasik a ponekad izgovarano kao i el-Jaasa. Mi ćemo dopustiti ibn Kesiru, Allah mu se smilovo, da nam ispriča ostatak historije oko ove ljudske skrojene vjere koju su Tatari sačinili za njih same:

“Njegova knjiga koja je el-Jaasik, većina nje se razlikuje od Allahovog Šerijata i Njegovih Knjiga.¹⁴ Kada je on (Džingis-Kan) umro godine 624 po Hidžri (1227), oni su ga stavili u željezni tabuk (zaključani sanduk), oni su ga zavezali u lance između dvije planine i ostavili ga tamo. Njegova knjiga el-Jaasa ima dva volumena, velikog obima je i nosi se na kamili. U njegovim knjigama imaju takvi citati kao:

“Svako ko poćini blud, treba da bude ubijen, oženjen ili ne. Svako ko poćini homoseksualno djelo treba da bude ubijen. Svako ko namjerno slaže, treba da bude ubijen. Svako ko špijunira, treba da bude ubijen. Bilo ko da pokuša da se umješa između dva protivnika, pomažući jednog protiv drugoga, on treba

¹⁴ Ovi zakoni su upravo kao i ljudski skrojeni zakoni u većini muslimanskih zemalja danas.

da bude ubijen. Onaj ko se pomokri ili skoči u vodu koja ne otiče, treba da bude ubijen. Svako ko nahrani zarobljenika ili mu dadne odjeću, piće ili hranu bez dozvole porodice treba da bude ubijen. Svako ko baci bilo kakvu hranu na nekoga, treba da bude ubijen. On treba da je dadne rukom. Svako ko želi da dadne sadaku (dobrovoljnu milostinju) u hrani treba prvo da pojede od nje, čak i ako on želi da je dadne nekome (ko je) viskog položaja u društvu. Svako ko jede a ne nahrani njegove goste ili domaćinstvo treba da bude ubijen. Svako ko zakolje životinju treba da bude ubijen. On treba da je rasiječe na pola i da prvo izvadi srce.”¹⁵

El-Haafiz ibn Kesir, Allah mu se smilovo, kaže:

“Sve ovo se razlikuje od Šerijata koji je Allah objavio Njegovim Poslanicima. Svako ko ostavi odlučeni Šerijat koji je objavljen Muhammedu ibn 'Abdullahu, pečatu svih Poslanika, i ode da mu presudi drugi pored njegovog (Muhammedovog) Šerijata, on je postao kaafir. Pa šta je tek sa onima sa kojima ne vlada dokinuti Šerijat, već el-Jaasa, i oni to stave ispred Muhammedovog, s.a.w.s., Šerijata. Sigurno svako ko ovo uradi postaje kaafir jednoglasno prema mišljenju Muslimana.”¹⁶ Allah kaže:

**أَفْحَكَمَ الْجَاهِلِيَّةُ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ
 يُوقِنُونَ**

“Je li to zakonodavstvo Džaahilijjeta (ne obrazovanosti) oni traže? A ko je bolji u presuđivanju od Allaha za ljude koji su uvjereni”¹⁷

¹⁵ Ova pravila su slična današnjim ljudskim skrojenim zakonima koji postavljaju uslov da životinja prvo mora biti ošamućena pa tek onda zaklana. Tako da se trend nastavlja u današnjim zemljama Džingis-Kana.

¹⁶ Nijedan Musliman ne bi trebao da se razilazi sa ovim mišljenjem osim sadašnjih selefija i sufija koji imaju poseban Islam samo za njih.

¹⁷ Surat ul-Ma'ida, ajet 50

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

“Ne, tako mi tvoga (Muhammede s.a.w.s.) Gospodara, oni neće vjerovati, sve dok oni ne učine tebe sudijom u onome u čemu se oni ne slažu, i onda nimalo tegobe ne osjete i dok se oni potpuno ne pokore“¹⁸

Allah je rekao istinu u vezi ove stvari. “

I današnji zakoni koji su na snazi u muslimanskim zemljama su upravo kao, a i u većini slučajeva više barbarski nego zakoni Tatara primjenjeni po el-Jaasi. Moderni el-Jaasik nije više samo nad nekim muslimanskim zemljama. Danas se on širi po čitavom muslimanskom svjetu i u najdaljim djelovima svijeta. Oni koji žive na otocima, kompletno izolovani od ostatka čovječanstva, sada dobijaju misionarstva od neznabožackog UN i prijatelja. Oni koji su imali njihovu vlastitu vrhovnu vlast, sada su prisiljeni da je predaju silama koje imaju vlast nad njima. Djeca su izrešetana i bombardovana sa novim, na široko raširenim konzumiranjem televizora, radija i škole koju pohađaju sa njihovim učiteljima koji pozivaju na slobodno mješanje (muških i ženskih) u školi.

Zakoni novog el-Jaasika čak ni ne pokušavaju da se prikažu islamskim, i ustvari oni su direktno neprijateljski u osnovnim i u drugorazrednim stupnjevima. Mi čitama da je u el-Jaasiku homoseksualnost prestup koji se kažnjava sa ubijanjem, ali u zakonu današnjih Tatara oni imaju punu zaštitu, i u dolazećem legalizovanju oni dobijaju veća civilna prava za zaštitu nego njihovi heteroseksualni suparnici. Džingis-Kan i njegova knjiga su odvrćali od preljube i vambračnih odnosa.

¹⁸ Surat ul-Nisaa', ajet 65

Današnji Džingis-Kan drži to svetom vrlinom. Oni koji ne žele da se podrede ovoj “časti” okarakterisani su kao anti-društveni i snobovi. Magija je nagrađivana sa smrću u prošlosti. Ali gledajući danas mi pronalazimo da znatan broj vojske Sjedinjenih Država ne samo da priznaje da koristi magiju, već se identifikuje s time i karta je koja nosi sataniste. Koliko je gore danas kada se svaka vrsta kufra i širka propagira a autentičan tewhid je bačen u kantu za smeće da se nikada ne bi razmišljalo o njemu ili da se ne bi ponovo primjenio. Mi vidimo da je u Sjedinjenim Državama godište za odobravanje među maloljetnim 10 godina. U nekim drugim državama je drugačije, ali sve države idu prema najniže mogućem godištu za odobravanje. Ovdje nije ništa spomenuto o ženidbi ili svetosti koja dolazi s time.

U školi se uči seksulano obrazovanje, jer oni pripremaju studente da urade pokuđena i besmislena djela. Seksualna izopačenost se podstiče i nameće tako da oni mogu iskvartiti studente prije nego što postanu punoljetni. Kada se ovo ostvari, oni nikada ne mogu biti jaki vjernici u Allaha, s.w.t., i krenuti protiv zlog ljudskog sastavljenog zakona. I kako je čarolija kufra bačena po njima u ranoj mladosti, oni neće biti u mogućnosti da razlikuju između stvarnosti koju nam je dao Allah, s.w.t., i stvarnosti za koju smo trenirani da vjerujemo. Da bi iznjeli stvari na vidjelo, mi bi željeli da iznesemo šest najvažnijih tačaka u pogledu karakteristika dvaju barbarskih hordi, ovih današnjih i onih prijašnjih:

1. **Vjera** starih Tatara i vjera današnjih Tatara i šta svaki od njih kaže o njihovom vjerovanju.
2. **Sistem** vladanja između onih Tatara i naših.
3. **Unutrašnja politika** djece Džingis-Kana, onda i sada, na primjer, ljubav i mržnja, davanje prisege na vjernost itd.
4. **Vanjska politika** i njihova veza sa drugima.

5. Priroda **vojske** kod obadvojice.

6. Šta su učenjaci rekli po ovome pitanju.

U pogledu vjere starih Tatara, čovjek ponalazi da su oni priznavali Islam, a također i činjenica da jednom kada su oni zauzeli muslimanske zemlje, neki od njih su prihvatili Islam ili u najmanju ruku nešto od toga. Ali ono što su oni prihvatili od Islama bilo je u stvarima obožavanja. Ono što nije bilo prihvaćeno je bilo razumjevanje tewhida, koje uključuje i podaničku vjernost, legalizovanje zakona, ljubav i mržnju, borbu protiv pagana i pomaganje Muslimana i sve druge stvari koje su samo za Allaha, s.w.t. Iz ovoga je nama jasno da su oni bili Muslimani po njima samim, ali su se borili za zakon i naređenje Džingis-Kana.

Oni su se udruživali i borili uz pomoć bilo koga ko bi im pomogao da sprovedu upravu Džingis-Kana i njegove knjige, čak i ako je osoba koja ih pomaže od najgorih kafira. Oni bi ubijali i uništavali svakoga ko bi im govorio o greškama koje oni urade ili ako bi pokušao da ukloni nešto od njihovog zla, čak i ako je on imaam džamije a oni dio skupa.

Svakome ko im se suprotstavi uzimaju njegove stvari, pare, djecu i tako dalje, čak i ako je on Musliman. Njihova vojska je pomješana sa ateistima, odpadnicima, Židovima, Kršćanima i svim drugim nepoželjnim i nepovjerljivim elementima. Jedina zajednička stvar koju svi ovi elementi imaju jeste da moraju biti odani državi Džingis-Kana. I ovo je upravo zašto je el'Allama ibn Tejmiđa, Allah mu se smilovo, spomenu njih u isto kategoriji kao i hawaridže kao što smo ranije citirali.

Problem koji mi danas vidimo jeste da su sinovi Džingis Kana priznali Islam, i da vladaju sa drugim umjesto Allahovog zakona,

upravo kao što su i njihovi predci radili. Oni imaju vojsku sačinjenu od ateista, Židova, Kršćanama, obožavaoca vatre, homoseksualaca i svih drugih odvratnih društvenih otpadaka koje vi možete zamisliti. Sa novim Tatarima vrši se racija džamija, javno pogubljenje dešava se na ulici a također i uobičajeno mjesto ima vojna intervencija kad god se civilni rat pojavi na horizontu.

Da, današnje mongolske horde priznaju Islam i kažu da nema drugog boga osim Allaha, s.w.t., i da je Muhammed, s.a.w.s., Njegov Poslanik, ali naši novi Mongoli su mnogo gori od onih prije. Ako sagleda njihovo upravljanje, čovjek ne mora osim da malo razmisli o riječima ibn Kesira, Allah mu se smilovo, spomenutim gore u njegovom komentaru o starim Tatarima i kompoziciji el-Jaasika. Kao što se sjećamo, el-Haafiz ibn Kesir, Allah mu se smilovo, spomenuo je da je el-Jaasik bio knjiga sačinjena od zakona iz Jevrejstva, Kršćanstva, i islamskih zakona. I ako mi pogledamo okolo na ono što danas obuhvata Muslimane, onda to nema nikakve sličnosti na bilo koji način. Nema ništa, čak ni iz daleka, islamski u ovim zakonima. Ovi današnji zakoni su najviše sekularni po prirodi i čisto zlo u praksi. Pod Tatarima, čovjek se mogao opustiti osiguran da će se preljuba hitro kazniti, premda su neki drugi zakoni bili zamjenjeni ili preuzeti od Džingis-Kanovih ideja i prohtijeva.

Ovi današnji zakoni nemaju božanske veze sa mnogim prilikama. Kako se zakonsko propisivanje kafira razvija, oni su postali još više ateisti, jer su se ljudi polako udaljili od njihove vlastite vjere. Sada ovi zakoni drže vlast nad muslimanskim svijetom, i vjetrovi kufra i širka pušu sa svih strana, sa grmljavinom oblaka strasti i razgolićenog razvrata. Zakoni Mongola bi se podudarali sa Allahovim zakonom u nekim prilikama jer su oni uzeli nešto od njihovog legalizovanja iz propisa Božanskog zakonodavstva. A kada se novi zakoni podudare sa Allahovim, s.w.t., zakonom, to nije nikako namjeravano, već puka slučajnost. Čak i tada, primjena zakona je aljkava i jednostrana.

Unutrašnjost, Mongoli su bili uslovljeni. Ako bi ostvarivanje njihovih ciljeva i primjenjivanje knjige Džingis-Kana značilo rad sa grupama koje se protive islamskom vjerovanju, a radi očuvanja puta njihovg kralja, oni bi to uradili. Ako bi se Muslimani suprotstavili njihovom vladanju sa knjigom el-Jaasik, onda bi im se pružio otpor, odbili bi se i ako je potrebno ubili bi se. Stoga je ljubav i mržnja u ime Allaha, s.w.t., od Mongola bila uslovljena i zasnovana na tome što je najviše odgovaralo njihovim potrebama u to vrijeme.

U današnjim vremenima vladari ne rade za njihove lične ciljeve suprotstavljajući se islamskom vjerovanju. Ovo je zato što oni nemaju islamsko vjerovanje u većini slučajeva, pa kako mu se onda mogu suprotstaviti. Ono za šta se bore jeste očuvanje i stalno nametanje njihovih prljavih i prašnjavih prijestolja. I sve dok su oni u mogućnosti da to urade, svaka potrebna taktika će odgovarati dokazu, bilo da je to mučenje, masovno ubijanje ili drugo nehumano djelo koje oni poćine. Stoga njihove današnje taktike ne mogu ni započeti da se porede sa svim onim što su Mongoli uradili, jer su se Mongoi borili za lićno očuvanje i druge stvari. Današnji zli monstrumi se bore protiv Allahovog zakona kojeg su zamjenili i nastavljaju da se bore za očuvanje i nadziranje te zamjene i drugih koje slijede.

Vojske koje marširaju pod zastavom Mongola, prijašnje i sadašnje, su taćno istog kalupa, ali podmetnuta metodologija je drugaćija. Primjer za to jeste da je godine 656 po Hidžri (1258) vojska vladara Džingis-Kana bila saćinjena od Židova, Kršćana, pagana i svega drugog. Oni su se borili protiv svakoga ko se usprotivi njihovom vjerovanju i njihovoj misiji. Razlika između današnjih sila jeste da su one prestale da se bore protiv svih kafira (Židova, Kršćana i pagana) i skoncentrisali njihov pritisak samo na Muslimane. Nema njihanja ogromnih vojski prema Bosni, Indiji,

Kašmiru ili Čečeniji. Bilo kako, branioci vojnih režima muslimanskog svijeta viđeni su u Asjutu, Aswaanu, Tunisu, Alžiru, Rabatu itd. Njihove mete su bili posebno Muslimani, a kafiri nisu bili uključeni. I ovo je jedan od vodećih elemenata koji razdvaja jednog Tatara od drugog.

Islamski **učenjaci**, uključujući i ibn Tejmijju, Allah mu se smilovo, bili su odlučni i jasni po pitanju šta se treba uraditi sa takvom grupom ljudi:

“Mi kažemo da svaka grupa koja napusti bilo koji jasan i neosporiv islamski zakon koji je bio (prenošen s generacije na generaciju Muslimana bez bilo kakvog prekida), onda je dužnost boriti se protiv takve grupe prema saglasnosti imaama (vođa islamskih pravnih škola), i ako oni izgovaraju dva svjedočenja.

Pa i ako oni izgovaraju šehadetein (dva svjedočenja)¹⁹ ali ne obavljaju pet dnevnih molitvi, protiv njih se mora boriti sve dok ne proklanjaju...

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِئْتَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنْ انْتَهَوْا
فَإِنَّ اللَّهَ

”I borite se protiv njih sve dok više ne bude fitne (širka), i sva vjera bude samo za Allaha”²⁰

Stoga u svim takvim slučajevima kada je vjera djelimično za Allaha a djelimično za druge, onda je obaveza na Muslimanima da se bore sve dok sva vjera ne bude samo za Allah.”²¹

¹⁹ Prvo svjedočenje jeste: “Ja svjedočim da niko nema pravo da se obožava osim Allaha“, a drugo svjedočenje jeste: “Ja svjedočim da je Muhammed Allahov Poslanik.“

²⁰ Surat ul-Anfaal, ajet 39, Surat ul-Baqarah, ajet 193

²¹ Medžmu’e Fetaawe, V.4, Baab ul-Džihaad

Je li moguće da stanje naših vladara može biti jasnije od onoga izbačenog naprijed od islamskih učenjaka, prijašnjih i sadašnjih?

DOKAZ DA JE TO VELIKI KUFR, Kada je u Pitanju Ne vladanja sa Allahovim s.w.t. Zakonom

U ovome posebnom poglavlju mi ne želimo da čitalac pogrešno shvati ono što mi mislimo kada on ili ona pročita naslov. Kada mi kažemo da je to veliki kufr po pitanju ne vladanja sa Allahovim, s.w.t., zakonom, mi ne mislimo da vladar koji to ponekad uradi radi nekog poroka ili nekog zla u koje je on potkupljen. Kada mi kažemo takve izjave kao gornji naslov, mi pravimo direktnu vezu sa vladarima koji sude svo vrijeme sa drugim umjesto onoga što je Allah, s.w.t., spustio i zatim donose zakone da zaštite njihove presude. Citirajući našeg prvog svjedoka protiv ovakvog djela počinjenog od ove vrste ljudi, mi citiramo slijedeći, sada njima najmrži ajet:

وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ

“ A svi oni koji ne sude sa onim što je Allah spustio, onda su oni kaafiri (nevjernici)“²²

Ibn Abbas, r.a., dao je izjavu u vezi ovoga ajeta, u kojoj on kaže da je kufr u ovome ajetu: “**Kufr dune kufr (kufr manji od kufra).**“²³

Ali ibn Abbas, r.a., dao je drugu izjavu u vezi ovoga istog ajeta, u kojoj on kaže: “**Taj kufr je za njega dosta kufra,**“²⁴ misleći da je ovo veliki kufr. Ibn Mes’ud, r.a., je bio upitan od ljudi u Iraku: “Šta je rašwa (uzimanje mita)?“ On je odgovorio: “To je suht

²² Surat ul-Ma’ida, ajet 44

²³ Pogledaj tefsir ibn Kesira pod tefsirirom ovoga ajeta

²⁴ Molomo vas da pogledate Akhbaar ul-Qudaa’, V.1, str. 40-45

(zabranjena zarada).“ Oni su rekli: “Ne, mi mislimo u vladanju.“ On onda reče: “**Ovo je potpuni kufr.**“²⁵

Sa samim posmatranjem ajeta i tefsira zasnovanim na ajetu, mi možemo vidjeti da je NAPUŠTANJE vladanja sa onim što je Allah, s.w.t., spustio veliki kufr, a kamoli legalizovanje za Njegovu stvar. Žalosno je da su danas neki uložili u izvrtanje kako bi sakrili strogu naredbu prenešenu u ovome ajetu i prenešenu od dvojice ashaba, r.a., spomenutu iznad. Ono što je bilo učinjeno obmanom jeste da je ibn Abbasova, r.a., izjava “kufr dune kufr“ zloupotrebljena da se zaštite zloupotrebljači i izvrtači Allahovog zakona. Bilo kako, oni koji su nastojali da to urade ustvari su upali u zamku kada je u pitanju Usul ul-Fikh. Mi prenosimo ovu strašnu grešku koju su oni počinili ispod.

Šejh Muhammed ibn Saalih el’Utheimin spomenu je da:

“Izjava od bilo kojeg ashaba nema pravo da učini specifičnim ajet koji je Allah, s.w.t., učinio generalnim.”²⁶

Pa prema ulemi, to je vrlo dobro poznato pravilo da izjava jednog ashaba ne čini specifičnim generalni izraz u Kur’anu kada je Allah, s.w.t., to specifično učinio generalnim. Niti može bilo ko od ashaba učiniti specifični ajet u Kur’anu generalnim koji je Allah, s.w.t., lično učinio specifičnim osim ako ne postoji potpuni dokaz da se dokaže takvo pravilo.

Čak i učenjaci režima sada ne mogu poreći ovaj dokaz. I ovdje mi imamo ’Utheimina kako citira ovaj dokaz u njegovoj knjizi Usul ul-Fikh.

²⁵ Pogledaj tefsir ibn Kesira pod tefsirirom ovoga ajeta

²⁶ El-Usulu min’ilm ilUsul, str. 33-44

I kao što možemo vidjeti sve predaje od ibn Mes'uda, r.a., i ibn Abbasa, r.a., su tačne. Pa kao pripadnici ehl us-Sunna wel-Džama'ah, mi ih ne sakrivamo, jer se one mogu objasniti sa udruživanjem svih dokaza na ovu temu u svrhu istraživanja.

Također je poznato putem izjave 'Uleme: *“Ako nema drugačijeg govora iz Kur'ana, onda govor jednog ashaba treba da se uzme.”*²⁷

Ehl us-Sunna wel-Džama'ah ima zlatno pravilo koje glasi: 'Svaki ajet u Kur'anu ili Sunnetu ima pravo da se primjeni i da se s njime radi, čak i ako oni izgledaju kontradiktorni neukim ljudima.'

²⁷ Ibid.

Veza Između Ne Vladanja sa Allahovim Zakonom i Kufra

U nastavku našeg pojašnjenja ajeta spomenutog u zadnjem poglavlju, nema boljeg načina da se izrazi veza između kufra i ne vladanja sa Allahovim zakonom od toga ajeta. U toj plemenitoj izjavi Allah, s.w.t., ustvari pravi direktnu vezu između kufra i ne vladanja sa Njegovim zakonom. To ostaje kao uspravni izazov ne samo za vladare koji napuštaju Allahov zakon, već i za obične Muslimane koji mogu preuzeti na sebe da ponište jednu ili neke obligacije iz islamskog božanskog sistema objavljenog od našeg Stvoritelja.

Imaam Ebu Bekr el-Džessaas,²⁸ Allah mu se smilovo, kaže u objašnjenju ajeta koji diskutujemo:

“U ovome ajetu ima znak da svako ko odbaci ili ostavi bilo šta od Allahovih, s.w.t., naredbi i da onaj koji ostavi čak i male stvari od Allahovih, s.w.t., naredbi ili od Poslanikovih, s.a.w.s., naredbi, on je izašao iz Islama; bilo da je on to napustio, ili nije radi za to, ili čak ako je on to napustio zato što ne želi da to prihvati, ili ima negodovanje. Ovo je u saglasnosti sa onim kroz šta su ashabi, r.a., prošli u njihovom mišljenju o odpadništvu onih koji su prestali plaćati zekat. Ne samo da su ashabi, r.a., zaključili da su ovi ljudi bili odpadnici radi neplaćanja zekata, već su ih također i ubili i uzeli njihove žene i djecu kao roblje. Ovo je zato što Allah, s.w.t.,

²⁸ Ovaj imaam je najviše poznat po njegovom djelu Ahkaam ul-Kur'an i dobro je poznat imaam među učenim ljudima.

propisao da oni koji ne slijede Poslanika, s.a.w.s., u vladanju i njegovom hukmu (suđenju) nisu od ehu-ul-Iman (vjernika).“²⁹

Važno je da na ovome mjestu potrošimo na činjenicu da je Allah, s.w.t., učinio kufr i imaan jasnim. Ako zemljom ne vladaju zakoni iz svjetlog imaana, onda sa njom vladaju oni zakoni iz mračnog kufra. Šejh Ebu 'Abdullah el-Maqdisi el-Hanbali³⁰, Allah mu se smilovo, objasnio je ovu stvar:

“Svaki daar (kuća, prebivalište, nacija) nad kojim su prevladali zakoni Muslimana, onda je to daar ul-Islam.³¹ A ako su nad prebivalištem prevladali zakoni kufra, onda je to daar ul-kufr³², i nema drugog prebivališta spomenutog osim ova dva prebivališta.“³³

²⁹ Ahkaam ul-Kur'an, V. 3, str.181

³⁰ Ovaj poznati Hanbali učenjak bio je veliki čovjek u njegovo vrijeme i bio je poznat po tome da uvijek govori istinu. Njegove izjave u vezi daar ul-kufra i njegovi propisi u vezi onih koji žive u njemu ostaju kao jak podsjetnik za one od nas koji danas živimo. Njegovi proglasi su takvi da ako bi njegova knjiga bila prevedena, čitav Ummet bi naslijedio rudnik zlata.

³¹ Izraz daar ul-Islam je šerijatski izraz koji se odnosi na zemlju koja je u cjelini pod vladavinom islamskog zakona, gdje Muslimani prevladavaju sa Allahovim zakonom a Židovi plaćaju džiziju. Ova džizija spašava Židove od borbe i gubljenja njihovog imetka, zato što je džizija njihovo prihvatanje islamske države i njihovo priznanje pokornosti prema njoj. Stoga u stanju poput ovoga, Židovi i Kršćani se smatraju kao ehl udh-dhimmi, oni ljudi koji su pod zaštitom islamske države. Glavan poenta koju ovdje treba razumjeti jeste da potpuna dominacija islamskog zakona nad zemljom jeste ono što čini tu lokaciju daar ul-Islam.

³² Daar ul-kufr je mjesto gdje islamski zakoni nisu dominantni u zemlji. U ovome kontekstu Muslimanu je dozvoljeno da vodi rat protiv takve nacije i da se bori protiv nje da bi je učinio daar ul-Islam.

³³ El-Aadab uš-Šer'ijja wel Minah ilMer'ijjah, V.1, str.192